

نگاهی به جنبشهای اتحادیه‌ی کارگری

فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری (دبلیو.اف.تی.یو.) درباره‌ی شانزدهمین کنگره‌ی جهانی اتحادیه‌های کارگری، که در اپریل ۲۰۱۱ میلادی در شهر آتن پایتخت یونان برگزار خواهد شد، اخیراً بیانیه‌ی ای را منتشر کرده است.

از آنجا که تدویر این کنگره رویداد با اهمیت و استقامت دهنده برای جنبش جهانی اتحادیه‌های کارگری از جمله جنبشهای اتحادیه‌ی کشورهای پیرامونی خواهد بود، متن بیانیه‌ی مذکور که به زبان فارسی ترجمه گردیده است در ذیل به نشر می‌رسد. (سایت آینده).

بیانیه‌ی فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری

بیانیه‌ی فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری (دبلیو.اف.تی.یو.)، درباره‌ی ۱۶-مین کنگره‌ی جهانی اتحادیه‌های کارگری، آتن، یونان، آوریل ۲۰۱۱

رفقا، رهبران عضو دبلیو.اف.تی.یو. و سازمانهای دوست! همکاران، رهبران اتحادیه‌های کارگری پیشرو و دموکراتیک!

کارگران، بیکاران، جوانان، مردان و زنان!

ما امروز در حال پیمودن راهی دراز و زیبا هستیم و خود را برای برگزاری هر چه با شکوه تر ۱۶-مین کنگره جهانی اتحادیه‌های کارگری که قرار است در آوریل ۲۰۱۱ در آتن، پایتخت یونان، شهری با تاریخی غنی از تمدن، دموکراسی و مبارزه، برگزار شود، آماده می‌کنیم. پس از کنگره‌های دمشق، دهلی نو و هاوانا، اکنون نوبت آتن و اروپا است که نقش‌شان را در سازمان دهی یک کنگره‌ی جهانی پویا، دموکراتیک، مدرن و طبقاتی برای اتحادیه‌های کارگری همراه با گفت و گوها و نقدهای علنی، ایفا کند.

شانزدهمین کنگره جهانی اتحادیه‌های کارگری اوضاع جاری را در همه‌ی بخش‌ها و در تمام سطوح مورد بررسی قرار خواهد داد. این کنگره پیشرفت فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری (دبلیو.اف.تی.یو.)، پیروزی‌ها و شکست‌ها، وظایف جدید پیش روی آن در دفاع از

منافع کارگران، حقوق اتحادیه های کارگری و آزادی ها، و پرداختن به نگرانی های همه ی مردم و ملت های سراسر جهان را مورد بررسی قرار خواهد داد.

به ما در این راه بپیوندید. مشارکت ورزید و نقش مهم ایفا کنید.

دوستان گرامی،

در پنج سال گذشته از زمان آخرین کنگره، دبلیو.اف.تی.یو، گامهای بزرگ و پر اهمیتی برداشته است.

دبلیو.اف.تی.یو فعال و پرشور است! قدرتمندتر می شود! در حال مبارزه است!

امروز فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری در سطوح گوناگون خود ۲۰۰ اتحادیه ی ملی و منطقه ای در ۱۱۰ کشور جهان با ۷۲ میلیون عضو را زیر پوشش دارد! اما ظرفیت فدراسیون جدید تنها در ارقام و کمیت نیست. توانایی آن را باید بیشتر در موضع گیریها و عملکردهای آن، در استراتژی اش، در تاکتیک هایش و در ابتکارات آن جست و جو کرد. این قابلیتها بر نقش مهم “سازمان های منطقه ای” در آسیا-اقیانوس آرام، افریقا، اروپا، امریکای لاتین و خاور میانه استوار است. این قابلیت ها هم چنین بر ابتکارات مهم مبارزاتی وابسته های اتحادیه های کارگری ملی و سازمان های شعبه ای خانواده ی بزرگ طبقاتی “بین الملل های اتحادیه کارگری” در حوزه های مربوط به ساخت و ساز، فلزات، حمل و نقل، انرژی، خدمات عمومی، مالی، تحصیل، هتل داری، و توریسم و غیره استوار است.

فعالیت های کنونی دوره ی جدید دبلیو.اف.تی.یو در مواضع شفاف آن در درون سازمانهای بین المللی و مشارکت فعال آن در مبارزه با همه ی مسایل جاری تأثیرگذار بر وضعیت کارگران بازتاب می یابند.

فعالیت های دبلیو.اف.تی.یو بر سرشت طبقاتی- توده ای آن، و انترناسیونالیسم و وحدت، یعنی سیاست هایی که از زمان تاسیس آن در ۱۹۴۵ دنبال شده است، استوار است. سیاست همیشه گی فدراسیون این است که با انتقاد و انتقاد از خود در خصوص ضعفها و خطاهای خود با نگاه مثبت برخورد کند.

دوستان گرامی،

عصر کنونی عصر امپریالیسم متجاوز، عصر سیاست های ضد کارگری-نولیبرالی و عصر بحران اقتصادی بین المللی نظام سرمایه داری است. این بحران در همه ی حوزه ها قابل مشاهده

است: در سطح اقتصادی و اجتماعی، محیط زیست، کیفیت زندگی، فرهنگ و تغییر آب و هوا. بحران‌ها دی.ان.ای سرمایه داری اند و به همین دلیل باز هم و باز هم فرا می‌رسند. حل این معضلات در جهان برای امپریالیسم ناممکن است.

به آن چه در افریقا می‌گذرد، نگاه کنید، قاره‌ای که سرشار از منابع تولیدکننده‌ی ثروت است اما فقیرترین مردم را دارد. متوسط امید به زندگی مردم زیمبابوه تنها ۳۸/۶ سال است. در نیجریه، که به لحاظ دارا بودن ذخایر نفتی ثروتمندترین کشور افریقا است، سه-چهارم جمعیت بی‌خانمان و، مطابق گزارش یونیسف در ۲۰۱۰، ۴۲٪ جمعیت به آب نوشیدنی دسترسی ندارند، مضاف بر اینکه بیماری اسهال دومین عامل مرگ و میر کودکان است، و جان ۱۷٪ از کودکان زیر ۵ سال را می‌گیرد. در سومالی، امپریالیست‌ها به آتش جنگ دامن می‌زنند، در سودان ایالات متحده آمریکا و متحدانش در تلاش برای تکه پاره کردن کشور هستند، در صحرای باختری معضلات موجود به قوت خود باقی است. حداقل حقوق ماهیانه کارگران مزرعه در افریقای جنوبی تنها ۱۰۴ یورو است. در بوتسوانا، حداقل دست‌مزد ماهیانه‌ی کارگران شهری ۴۳ یورو تعیین شده است. در ساحل عاج حداقل دست‌مزد بسته به نوع شغل متغیر است، و دست‌مزد ماهیانه‌ی کارگران بخش صنعتی تنها ۵۶ یورو است.

در آسیا تصویر بهتری وجود ندارد: در عراق، افغانستان و پاکستان، ایالات متحده آمریکا و امپریالیست‌های اروپایی همچنان به اشغال و عملیات نظامی خود ادامه می‌دهند. آنها ایران را تهدید می‌کنند و مشغول غارت جمهوری‌های آسیایی اتحاد شوروی سابق هستند. حقوق پایه در بنگلادش، سریلانکا و پاکستان به ترتیب تنها ۲۶، ۵۹ و ۷۱ دلار در ماه است. در خاور میانه، درد و رنج خلق‌های سلحشور فلسطین، لبنان و سوریه ادامه دارد. اسراییل با پشتیبانی همه‌جانبه‌ی ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و متحدانش، به اشغال غیرقانونی بلندی‌های جولان در سوریه ادامه می‌دهد، غزه را همچنان در انزوا نگاه داشته است، مردم لبنان را به خاک و خون می‌کشد و برای صلح و ثبات در جنوب شرقی مدیترانه خطری بزرگ به وجود آورده است.

در قاره‌ی آمریکا نیز اوضاع بغرنج است.

در امریکای شمالی، بیکاری و فقر همچنان در حال رشد است. نرخ بیکاری در ایالات متحده ۹٫۷٪ است.

رویگرد مداخله جویانه ی امریکای شمالی نسبت به امریکای لاتین همچنان به قوت خود باقی است: افترا زنی و حملات علیه انقلاب قهرمان کوبا، حملات علیه ونزوئلا، بولیوی، اکوادور، اشغال هائیتی، حمایت از دیکتاتوری هندوراس نمونه هایی از آن هستند. در پنج سال گذشته، بیش از ۲۱۰ فعال سندیکایی در کلمبیا مورد سوء قصد قرار گرفتند و کشور در حال تبدیل شدن به پایگاه نظامی امریکا است.

در اروپا نیز سرمایه داری در کار تولید و تکثیر معضلات است. میلیونها تن از کارگران در کشورهای عضو اتحادیه اروپا بیکار هستند. در فوریه ۲۰۱۰، شمار کارگران بیکار در اتحادیه اروپا ۲۳ میلیون اعلام شد. بالاترین نرخ رسمی بیکاری در میان این کشورهای عضو، متعلق به لتونی با ۲۱/۷٪ و اسپانیا با ۱۹٪ است. خصوصی سازی، بی توجهی به امنیت اجتماعی و کاهش دستمزدها و بازنشستگی ها به استراتژی همه ی دولت های اروپایی، اعم از نولیبرال ها و سوسیال دموکرات ها، مبدل شده است. پیمان لیسبون تنها بیانگر دیدگاه ارتجاعی و نقش حقیقی اتحادیه اروپا است.

مبارزات چشمگیر زحمت کشان جهان با ابتکارات و مبارزات خود به این سیاست سرمایه و امپریالیست ها پاسخ می دهند. همایش های کودکان در پاکستان علیه استثمار کودکان، مبارزات آموزگاران و برق کاران در مکزیک، ماهی گیران و معدن چیان در شیلی، فلزکاران در پرو، کارگران ساختمانی و مهاجران در فرانسه و ایالات متحده امریکا، کارگران حمل و نقل هوایی و زمینی و کارگران صنایع اتومبیل سازی در چندین کشور، کارگران صنعت نفت در نیجریه، کارگران هندی، اقدام مبارزه جویانه ی هماهنگ در برزیل و بنگلادش، اعتصابات پویا و فعال در یونان، نپال، عراق، جهان عرب، افریقای جنوبی، پرتغال، ترکیه و چندین کشور دیگر راه های جدیدی از مبارزات طبقاتی را دنبال کرده اند. میلیون ها اعتصاب کننده در تمام قاره ها با مشارکت جوانان، زنان و کارگران مهاجر، تحرکی تازه و امیدهایی جدید فراهم آورده اند. دبیلو.اف.تی.یو همواره در خط مقدم این مبارزات قرار داشته است! این سازمان به همین شیوه و با یکپارچگی طبقاتی و دورنمای مبارزاتی علیه سیاست های انحصارات و شرکت های چند ملیتی که به وجود آورنده ی فقر برای اکثریت مردم و سودهای سرشار برای اقلیتی کوچک اند، ادامه خواهد داد.

پرسش حیاتی:

از زمان کنگره ی ۱۵ ام در هاوانا که در شرایط جهانی سازی سرمایه داری برگزار شده است، ما پرسش حیاتی کارگران را عنوان کردیم: در شرایط کنونی و در جهان معاصر، **طبقه کارگر**

جهانی به چه نوع جنبش اتحادیه ای بین المللی نیازمند است؟ امروز، در شرایط بحران اقتصادی بین المللی، این پرسش از هر زمانی مقتضی تر و مهم تر است.

- آیا ما امروز نیازمند یک سازوکار بوروکراتیک بین المللی برای همکاری با شرکت های چند ملیتی ها و سرمایه هستیم، یا نیازمند سازمانی بین المللی همانند دبلیو.اف.تی.یو که بر آن است بر اساس اصول، فرهنگ و ارزش های جنبش طبقاتی اتحادیه های کارگری پیش برود؟

- آیا ما نیازمند سازوکار بوروکراتیک بین المللی هستیم که موافق و بیانگر درک الغای حقوق کارگران، یعنی حامی آشوب در روابط کارگران است، یا نیازمند یک سازمانی اتحادیه ای بین المللی مانند دبلیو.اف.تی.یو هستیم که خواهان و در نبرد برای رفع نیازهای هر خانواده ی زحمتکش و دسترسی آنان به زندگی شایسته و حقوق کامل است؟

- آیا ما نیازمند یک ساز و کار اتحادیه ی کارگری بین المللی بوروکراتیک و متجاوز هستیم که نسبت به تجاوز حقوق مردم فلسطین توسط نیروهای اشغالگر اسرائیل موضع نمی گیرد و در اشاعه ی افترا علیه کوبا، ونزوئلا و بوتسوانا مشارکت می ورزد، یا نیازمند یک سازمان اتحادیه ای بین المللی همانند دبلیو.اف.تی.یو هستیم که در تئوری و عمل به دنبال اصول و ارزش های انترناسونالیسم پرولتری و وحدت کارگری است؟

- آیا ما نیازمند سازوکار بوروکراتیک بین المللی برای صرف کردن پول هستیم، سازوکاری که به خرید و فروش اتحادیه های کارگری و فعالان اتحادیه ای مبادرت می ورزد، یا نیازمند یک سازمان اتحادیه ای بین المللی که بر پایه ی ایدئولوژی، و استراتژی سیاسی و اجتماعی خود عمل می کند؟

به ما بپیوندید! ما بدین وسیله از شما دعوت به عمل آورده ایم!

در ۱۶مین کنگره ی جهانی اتحادیه های کارگری به ما بپیوندید تا نظر خود را ارائه دهید و انتقادهای خود را آزادانه مطرح کنید، تا مشترکاً در باره ی چشم اندازهای جنبش اتحادیه های کارگری در قرن ۲۱-م تصمیم بگیریم، آنها را پیگیری کنیم و افق های جدیدی برای استراتژی طبقاتی خود باز کنیم.

به ما بپیوندید! با مردم عادی متحد شوید که با زحمت کشان کشورهای خود زاده و بزرگ شدند، مردمی که اصول و ارزش های خود را نفروختند. بیائید و با خواهران و برادران واقعی خود دیدار کنید! ما با نیروی متحد دستاوردهای بیشتر خواهیم داشت.

به ما بپیوندید و عضوی از خانواده ی بزرگ دبلیو.اف.تی.یو بشوید و در بدنه و رهبری آن مشارکت کنید.

به عنوان دوست با ما همراه شوید حتا اگر در همه ی مسایل با ما اتفاق نظر ندارید.

در مسیر تازه ی دبلیو.اف.تی.یو، همه ی فعالان اتحادیه ای مبارز، در نبرد برای الغای استثمار انسان توسط انسان همکار خود و برای جهانی بدون بی عدالتی، فقر و جنگ جایگاه مشترکی دارند.

ما از شما دعوت به عمل آورده ایم. حال، نوبت شماست که هر چه زودتر ما را از حضور خود آگاه سازید.

برای اطلاعات بیشتر، می توانید از طریق ایمیل زیر با ما تماس بگیرید:-wftu
16Congress@hotmail.com

ترجمه: ابوالقاسم گلستانی

برگرفته از سایت اشتراک